

Список використаних джерел

1. Якубівська Ю.Є. Світові тенденції розвитку кіберзлочинності [Електронний ресурс] / Ю.Є. Якубівська // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право : Науковий журнал. Серія: Економічні науки. – К.: УДУФМТ. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/1538>.
2. Резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю 55/63 Боротьба із злочинним використанням інформаційних технологій. [Електронний ресурс]. – 2001. – Режим доступу: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/9044/%C1>.
3. Програма Safe Card [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://ema.com.ua/>

Мацех А.

*студент магістратури юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
економічної безпеки та фінансових розслідувань ТНЕУ
Вівчар О.І.*

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ДЕТЕРМІНАЦІЇ ФЕНОМЕНА ЛОГІСТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах макроекономічної нестабільності, функціонування будь-якого підприємств залежить від вірно обраної логістичної стратегії в системі економічної безпеки підприємств, яка становить комплексний, впорядкований та інтегрований процес, спрямований на отримання сукупних результатів системи в контексті ефективного використання фінансових та матеріально-технічних ресурсів. Основними логістичними стратегічними цілями підприємницьких структур є проведення оптимізаційного процесу витрат матеріальних та інформаційних потоків.

Слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку економіки України велика кількість вітчизняних підприємств знаходиться в кризовому становищі. Тому перед підприємствами постає актуальна задача формування ефективної стратегії забезпечення економічної безпеки підприємств з метою протидії загрозам зовнішнього та внутрішнього походження [1]. Неможливо залишити поза увагою те, що серед підприємств лише одиниці мають добре опрацьовану логістичну стратегію діяльності, яка передбачає комплексне управління матеріальними та інформаційними потоками з урахуванням сучасних концепцій управління економічною безпекою. Можна дати наступне визначення логістичної стратегії у системі забезпечення економічної безпеки підприємств – це довгостроковий, якісно визначений напрямок розвитку логістики, що стосується форм і засобів її реалізації у фірмі, міжфункціональній і міжорганізаційній координації й інтеграції, сформульоване вищим менеджментом компанії відповідно до корпоративних цілей та з метою підвищення рівня економічної безпеки підприємств.

В таких умовах функціонування основними характеристиками сучасної логістичної стратегії досліджуваних підприємств можна вважати наступні:

узгодженість рішень усіх логістичних підсистем; послідовність і комплексність дій різних часових періодів; реальність і еластичність планів [2, с. 212–213].

Загалом можна говорити про різноманітність форм і умов стосовно рівня логістичного управління економічною безпекою підприємств, що не дозволяє однозначно трактувати типи логістичних стратегій, однак їх можна диференціювати щодо вирішення базових логістичних проблем: стратегія інтеграції функцій і процесів; стратегія консолідації (транспорту, складів, запасів); стратегія зменшення, тобто ліквідації запасів; стратегія скорочення циклу: стратегія диференціації обслуговування клієнта; стратегія кооперації у відносинах «постачальник-споживач»; логістичний outsourcing; стратегія логістичних інновацій.

Неможливо залишити поза увагою те, що елементами моделювання логістичної стратегії в системі економічної безпеки підприємств є сукупність логістичних стратегічних рішень у сферах перебігу логістичних процесів закупівель, зберігання, транспортування і дистрибуції. Логістична стратегія має внутрішній вимір, охоплюючи реалізацію ефективних матеріальних та інформаційних потоків в межах підприємств; а також зовнішній – це зв'язки з оточенням в реалізації закупівель і дистрибуції товарів [4, с. 92–93].

В таких умовах функціонування, побудова логістичної стратегії в системі економічної безпеки підприємств відбувається у кілька етапів: стратегічний аналіз логістичної системи підприємства; проектування моделі логістичної стратегії економічної безпеки; реалізація стратегічних рішень в контексті економічної безпеки; контроль за реалізацією стратегії [3].

У моделюванні логістичних стратегій економічної безпеки підприємств можна зустріти такі критерії, як зменшення сукупних витрат; диференціація логістичного обслуговування клієнтів; інноваційність. Інноваційність у моделюванні логістичних стратегій підприємств проявляється у наступному: мінімум сукупних логістичних витрат; максимум доданої вартості за існуючих витрат; еластичність логістичної системи, тобто швидке пристосування до змін в оточенні.

Резюмуючи вище описане зазначаємо, логістична стратегія підприємств в системі економічної безпеки становить інструмент реалізації головної стратегії підприємства. Основними складовими моделі логістичної стратегії підприємств є ключові компетенції успіху фірми і сучасні концепції логістичного управління економічною безпекою підприємств. Подальші дослідження цієї тематики полягають в моделюванні логістичних стратегій підприємств в системі економічної безпеки. Слід зазначити, що на практиці можна розглядати такі основні напрями розвитку логістичних стратегій підприємств: напрям договірних (традиційних) логістичних стратегій; логістичний outsourcing; напрям логістичного партнерства; напрям швидких циклів та інтеграції ланцюга поставок.

Список використаних джерел

1. Економічна безпека суб'єктів господарювання в умовах глобальної фінансової кризи (теоретико-методологічний аспект): монографія / [О. А. Кириченко, М. П. Денисенко, В. С. Сідак, С. М. Лаптев, С. А. Єрохін та ін.]. – К.: Дорадо, 2010. – 412 с. – (УМБ Університету «КРОК»).

2. Вівчар О. І. Моделювання логістичних стратегій як визначальний фактор успішного розвитку промислових підприємств / О. І. Вівчар // Вісник Чернівецького

торговельно-економічного інституту. Економічні науки. – Випуск III (47). – Чернівці, 2012 – С. 211–214.

3. Вівчар О. І. Показники оцінювання ефективності логістичного управління в системі економічної безпеки суб'єктів господарювання [Електронний ресурс] / О. І. Вівчар, О. Т. Стасишин // Глобальні та національні проблеми економіки. – Вип. 12. – Серпень 2016 – с. 215–218 – <http://global-national.in.ua/issue-12-2016>

4. Пелихов Е. Ф. Оценка экономической эффективности логистических решений / Е. Ф. Пелихов // Логистика: проблемы и решения. – 2012. – №1. – С. 90–97.

Павлишин М.

*студентка II курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н, доцент кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права ТНЕУ
Росоляк О.Б.*

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОДАТКОВИХ СИСТЕМ УКРАЇНИ ТА ОКРЕМИХ КРАЇН ЄС

Людство від початку свого існування не могло бути без такого інституту як система оподаткування. Історія формування податкової системи в Україні бере свій початок ще з часів Київської Русі, коли існувало так зване «полюддя», «оброк» чи «данина». Ці поняття змінилися із приходом на українські землі Речі Посполитої, яка запровадила «дань», «чинш» та інші види податків. XIV-XIX століття у сфері податків - як основи фінансової системи- прослідковувалися значні зміни, оскільки існувала феодально-децентралізована структура оподаткування. XX століття увійшло в історію тим, що в роки революції і громадянської війни податкова система створювалася, змінювалася прямим визиском [6, с. 35], елементи цивілізованого регулювання економіки шляхом встановлення прямих і непрямих податків запроваджувалися в період короткочасового НЕПу, а подальша сталінізація спростила податкову систему і в умовах тоталітарної системи вона стала по суті номінальною і набрала вироджених форм таким чином, щоб потреб в спеціальному податковому органі в умовах загальнодержавної форми власності на засоби виробництва не було. З початком незалежності України і до сьогоднішнього дня держава вибудовує свою податкову систему, орієнтуючись на найрозвиненіші країни світу. Адже податкова система є найважливішою основою економічної системи кожної розвиненої країни. З однієї сторони, вона забезпечує фінансову базу держави, а з іншого - виступає головним знаряддям реалізації її економічної доктрини [7, с. 78]. Тому, щоб охарактеризувати податкову систему України, її слід порівняти із системами зарубіжних країн, зокрема Європи.

Спільні риси між податковою системою нашої держави та зарубіжних країн можна чітко побачити в особливостях побудови цих систем, адже основна увага при цьому в у різних країнах світу приділяється розвитку підприємницької діяльності та залученню інвестиційних коштів як